

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 434. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856959887120/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

191. Fabel.

De tvende Brødre.

En Mand havde tvende Sønner, hvoraf den yngste havde ved sin Lærdom og Forstand erhvervet sig stor Reputation. Samme yngste Søn var taus og sielden lod sig merke med at vide noget. Den ældre derimod var ligesaa vankundig og dum, som den yngre var lærd og fornuftig: Men han taledede stedse til sin egen Berømmelse. Da een med Forundring foreholdt Faderen saadant, sagde han: Jeg er fornøyet med begges Opførsel: Thi, saasom alle tale om den eene, men ingen om den anden, saa taber den eene intet ved sin Taushed: Den anden derimod maa stedse tale om sig selv, efterdi ingen anden haver noget at sige om ham.

Fabelen lærer, at gode Vahre behøve ikke at berømmes.

192. Fabel.

Muldvarpens Hovmod.

En Muldvarp spurte en Bever, som tiende til Hove, hvad man taledede om ham ved Løvens Hoff. Beveren svarede dertil: Jeg haver ikke kunnet merke, at nogen ved det heele Hoff veed, at der ere saadanne Dyr til som Muldvarpe.

193. Fabel.

Om Dragen og Bonden.

En Drage saae engang en stor glimrende Steen, og, saasom han meente, at det var en Guld-Ertz, ruede han derover, som over en Skat. Efterat han nogle Dage uden Mad og Drikke havde ligget paa samme Sted, gik en Bonde forbi; den samme, da han blev vaer et Glimt af den skinnende Steen, meenede han ogsaa at det var Guld, og blev han bestyrket i den Tanke, efterdi man veed at Drager rue over Liggendefæe, som de aldrig forlade. Han pønsede da paa, hvorledes han kunde bemægtige sig Skatten: Men,